

[A. C. D. Petersen.]

er gældende for afvigte Uge, saa er den 144. Nu mindes jeg, at under Krigsperioden udtalte den nuværende højtærede Landbrugsminister, der den Gang var Landbrugets udmærkede Talsmand i en Mængde forskellige Forhold, at for at Flæskeproduktionen kunde være nogenlunde rentabel for Landbruget, maatte man kræve, at Flæskeprisen var ca. 9 Gange højere end Kornprisen. Tager man Majsprisen, saaledes som den noteres i Øjeblikket, og dertil lægger Formalings- og Transportudgifter, vil man se, at 144 langtfra er tilstrækkeligt til at dække og give et virkelig godt Rentabilitetsforhold. Saa kan man maaske sige, at nu kan vi klare os med mindre. Men Forholdet er jo det, at Flæskeprisen kun er 7 eller 8 Gange Kornprisen.

Man glæder sig nu saa stærkt over den gode Avl, Landbruget har haft sidste Aar, hvor man regner, at Kornavlén har været 25 pCt. bedre end Aaret forud. Men betyder dette virkelig den Redningsplanke, som det danske Landbrug kan bygge videre paa? Man maa først undersøge, hvad man kan udbringe denne Raavare, som Landbruget her har frembragt, til, ved at omsætte det til forædlede Produkter og udføre dem; og saa viser det sig, at Priserne sikkert mindst er faldet lige saa mange Procent, som Avlen er steget. Det vil i Virkeligheden sige, at den store Avl i Aar ikke er mere værd end den mindre Avl i Fjor. For det er jo ikke Mængden, det kommer an paa; det, det kommer an paa for det danske Landbrug, er, hvilke Penge midler man kan tage hjem for den avlede Kornmængde.

Gaar man fra Svineproduktionen over til Smørproduktionen, saa kan man ogsaa tilsyneladende sige, at her er Prisforholdet ganske godt; Smørpriserne ligger saadan, at man maa være tilfreds dermed. Men samtidig er Foderstofpriserne steget overordentlig stærkt; og da vi jo bruger ca. 20 pCt. af vore Foderemner i Form af Oliékager, og Oliékageprisen i Aar ligger 6—8 Kr. højere end Kornprisen, vil der ogsaa her være et væsentligt Minus i Produktionen. Priserne paa Æg skal jeg ikke komme ind paa, men de er jo stærkt nedad-gaaende. Og det er afgjort, at paa de Indtægter, der kan tages gennem Eksport af Æg, kan Landbrugets Rentabilitet ikke opbygges.

Hvad har man nu gjort fra Regeringens og Rigsdagens Side for at hjælpe Landbruget i denne Krise? Man har stillet et Par Love til Raadighed, som er ved-

taget ved alle Partiers Hjælp her i dette høje Ting og, saa vidt jeg husker, ogsaa i det andet høje Ting, nemlig Loven om Laan til Opnaelse af Akkord og den saakaldte Driftslaanelov. Disse to Love kan naturligvis betyde noget overfor Krisen, men de kan dog efter min Opfattelse kun betyde en vis Henholden, nogen virkelig Hjælp i det lange Løb er de ikke. Det er klart, at de Midler, der stilles til Raadighed gennem Driftslaan — det er jo den Lov, der bruges mest —, skaffer de paagældende Laantagere en Udsættelse; men naar Beløbet er opbrugt, er disse Landbrugere daarligere stillet, end de var i Forvejen, idet de saa har faaet en yderligere Gæld, som skal afdrages og forrentes.

Endelig har Regeringen og Rigsdagen vedtaget nogle Skattenedsættelser, og det tror jeg er en nogenlunde virkningsfuld Indsats til Hjælp for de betrængte Erhverv. Enten maa man jo nemlig skaffe bedre Priser eller ogsaa færre Udgifter. Man har da ogsaa set, at Landbrugsraadet og Landbrugsorganisationerne i det hele taget har stillet Krav til Regeringen og Rigsdagen om en endnu stærkere Reduktion af Skatterne, navnlig Ejendomsskatterne. For kort Tid siden var der Mulighed for at gøre en virkningsfuld Indsats paa dette Omraade, men hverken Regeringen eller Regeringspartiet vilde være med dertil, man kunde gennem Provenuet af Tobaksbeskatningen have lettet Ejendomsskatterne med en 7—8 Mill. Kr. og Indkomsts-katten i Byerne med nogle Millioner Kroner, men det var ikke muligt at faa den høje Regering eller Regeringspartiet med hertil.

I Stedet for fik vi en Lettelse af Skatterne paa de dyre Cigarer — jeg kalder dem dyre —, Cigarer fra 30 til 70 Ø., og nu er man ved at faa gennemført en Lov om Nedsættelse af Stempelskatter og Tinglysningsafgifter, hvorved Ejendomsomsætningen lettes, idet disse Afgifter nedsættes med 6 à 6½ Mill. Kr. Dette vil jo slet ingen Virkning faa i Retning af Lettelse af Landbrugskrisen; det er kun Omsætningen, det her drejer sig om, saa de, der er mest interesserede i disse Lettelser, er dem, der handler med Ejendomme, og ikke dem, der besidder Ejendommene.

Nu spørger jeg altsaa den høje Regering: Har den ikke andet at yde Landbruget end disse Laanelove og disse Nedsættelser af Stempelskatter og Tinglysningsafgifter samt det, som kommer alle Skatteydere i Landet til gode, at man